

CLUBTOCHT H.A.V.

Begunstigd door prachtig weer hield de Haagsche Athletiek Vereeniging Zondag 7 Mei haar 4e clubwandeling over een afstand van 20 K.M. waaraan, onder leiding van de heeren Korlvinke en Wijmer, een 30-tal leden deelnamen. Bezocht werden de parken Groot-Hazebroek en de Kievit, terwijl in het bekende jagershuisje een halfuur rust genoten werd. *(foto Hijmans.)*

HAARLEM—BLAUW-WIT 0—1.

Een moment uit den belangrijken voetbalwedstrijd Haarlem—Blauwwit, die Zondag j.l. op het Blauw-Wit-terrein (Stadion) te Amsterdam gespeeld werd en met één punt ten voordeele van laatstgenoemde vereeniging uitviel. *(V.F.B.)*

werd, kwam de balans niet uit, en kostte hem dit maanden van angst, wanhoop, en walglijk transpireeren; en bemerkte hij de fout wel, dan was de angst al niet minder zenuwstorend bij het verbeteren ervan, want, gunst, hoe gauw gleed zoo'n mesje door dat dunne papier, en bedierf het edele, smetteloze blad, ja het heelé boek tot in eeuwigheid. Het maken van zoo'n fout was hem in al die boekjaren eenmaal overkomen; hij had de fout bijtijds bemerkt, of liever, niet bijtijds, want zij was al gemaakt. In mateloozen schrik greep hij het pennemes, en hoewel zijn toestand het gebillijkt had als hij er zichzelven den bejaarden hals mede had afgesneden, hij gebruikte het op vreedzamer en tevens meer doeltreffende manier; langzaam begon hij te radeeren. Zijn hand beefde, zijn oude koonen gloeiden als een felgestookte potkachel; hij redeneerde als een razende. Na een kwartier had hij zijn staande boordje tot een liggend getranspireerd, maar gelukkig, het papier, hoezeer gedund ook onder het wrijvend mes, was behouden.

En weder leefde de plichtmatige en tevens ongelukkige weduwnaar-boekhouder zijn nauwgezette leventje af, tot de groote, ontzagwekkende ijselijkheid gebeurde, welke hem tot den held, of althans tot den litterairen hoofdpersoon van een novelle als deze bevorderen kon.

Op een goeden, of beter gezegd op een slechten avond schrikte hij wakker uit den slaap, en kon dien blijkbaar niet goed meer vatten. Om- en omwoelend in het duistere, warme bed, begon hij, naar den aard der lieden van zijn leeftijd, te piekeren ..... en menig detail maakte zijn geest van zijn alledagsleventje los om het te bekijken van alle kanten. Hij moest zijn haar eens gaandeweg laten knippen, want dat was intusschen weer tamelijk gegroeid. Stond zoo, zoo .... Don Juan-achtig, zoo artistiek, ... paste niet bij zijn leeftijd .... (En in het donker griste hij eens met duim en wijsvinger aan de plukhaartjes op z'n armen schedel). Ook moest hij een paar nieuwe bottines hebben, want de oude waren lek als 'n mandje. Maar waar moest het geld vandaan komen? Wanneer hij heel zuinig was, kon het misschien de volgende maand ervan af. Misschien ..... En hij begon te becijferen.

Maar als hij eenmaal met becijferen begon scheidde hij er nog niet mee uit, gepokt en gemazeld cijferaar als hij was en hartstochtelijk minnaar van het rekenen.

Wanneer hij reeds lang had becijferd, dat hij de volgende maand genoeg zou kunnen overhouden om bottines te koopen, hield hij echter nog niet op; hij cijferde om des cijferens wille. Zoo kwamen allengs de dien dag in het grootboek ingedragen getallen hem door het brein zwerven; credit- en debetposten doemden om beurten in zijn hersens op, om, na te zijn ingeboekt, weder terug te duiken in de vergetelheid. Hij begon nu op te tellen, alles uit het hoofd natuurlijk, want een papier of kladje had hij niet bij de hand, en al ware dit wel het geval geweest, dan was er in het bed toch geen potlood voorradig gebleken om ermede te schrijven, wat er trouwens ook weer heel niets op aan kwam, daar wat met een voorhanden potlood op een voorhanden papier geschreven had kunnen worden, bij het volslagen donker toch onleesbaar gebleken zou zijn. Geholpen door zijn duizelingwekkende routine schreef hij de onder elke kolom verkregen cijfers in zijn brein telkens op en voegde de nieuwe uitkomsten erbij, nauwlettend zorgend, de volgorde niet kwijt te raken, want als hij die vergat, kon hij weer heelemaal van voren af aan beginnen. Maar de cijfers groeiden, en groeiden in aantal, in schier overstelpend aantal, en hij moest zeer, zeer omzichtig te werk gaan, wilde hij zijn gansche veelcijferige uitkomst zich niet zien ontsnappen. Voorzichtig, aarzelend ging hij verder, en dit geschiedde op de wijze van clowns, die een doodsangstwekkenden stapel borden te dragen hebben, en zich nauwelijks naar rechts of links durven bewegen, daar het geringste schokje den ganschen stapel uit het lood kan brengen en de borden aan gruzelementen laten vallen, tot een aanfluiting voor het heele publiek.

En de cijferaar cijferde verder in de duisternis, en de stapel cijfers groeide tot boven zijn hoofd; hij balanceerde den schrikkelijken stapel nog net... met een geweldige krachtsinspanning

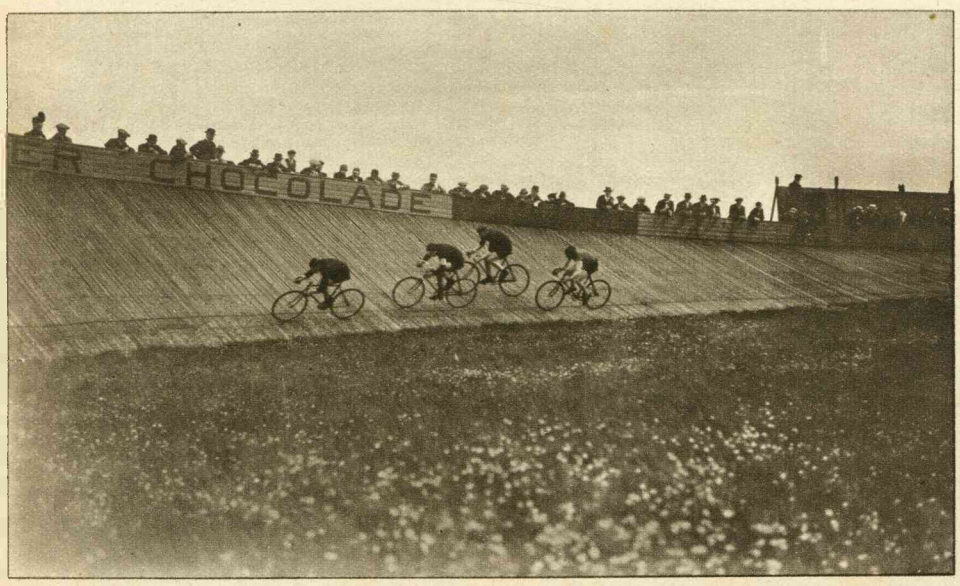
JUBILEUM MEVR. MIEN FAASSEN-BRAAKENSIEK.

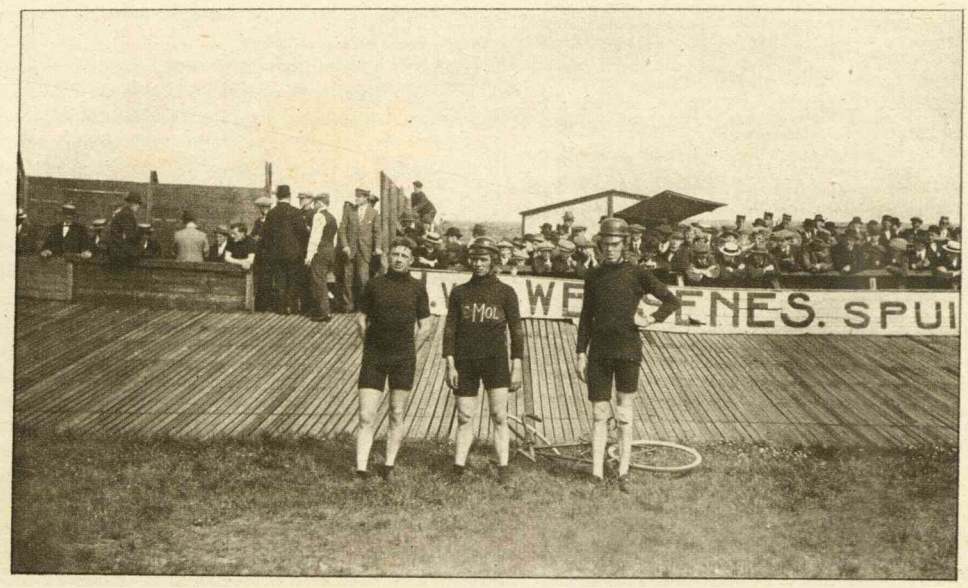
Woensdag 3 Mei herdacht mevrouw Mien Faassen - Braakensiek (x) in Bellevue te Amsterdam haar 25-jarige tooneelloopbaan, o.a. met de voordracht van een ballade van Hofdijk en haar transformatie-stuk Le Bonheur des Dames.

LE CERCLE DE NATATION BELGE A LA HAYE.

Zondag 7 Mei gaf de „Cercle de Natation Belge à la Haye" een groote zwemdemonstratie in het zwembassin aan de Mauritskade te 's-Gravenhage. Hierboven een foto van een groep van het Bestuur en eenige leden, tijdens hun oefenen.

SCHEVENINGSCHE WIELERBAAN.

Zondag 7 Mei hadden op de Scheveningsche Wielerbaan de openingswedstrijden plaats, die werden bijgewoond door een talrijk publiek. De foto *links* geeft de finale van wedstrijd no. 1, 1 K. M. voor amateurs. 1, van Kempen; 2, van Meetelen; 3, Peeters; 4, Datema. *Rechts:* de deelnemers aan wedstrijd nr. 4 (70 K. M. met motorgangmaking in 3 ritten van resp. 15, 20 en 30 K. M.) Deelnemers: Van Gent (Grijseels), Timmermans (van Nigten) en Hoecks (Herkuleyns). *(foto's Hijmans.)*